

lig gaar jeg ud fra, at denne Mand er en dygtig Mand, men at han særlig skulde have Blik for, hvad der tjener Erhvervslivet bedst, tror jeg ikke, og det undrer mig i alle Tilfælde, at ikke andre sagkyndige have været spurgt til Raads. Da man anlagde Skagenshavnen, blev den underkastet Bedømmelse ikke alene af den, der lavede Projektet, men ogsaa af andre. Det forekommer mig, at det havde været rigtigt ved et saa vigtigt Foretagende som dette, og naar man alene skal holde sig til den saakaldte Sagkyndighed, at ogsaa andre sagkyndige vare blevne raadspurgte, saa at et saa vigtigt Anliggende ikke alene skal bero paa en enkelt Mand. Ganske vist ved jeg, at den højtærede Minister, samtidig med, at han konfererede med Vandbygningsdirektøren, ogsaa konfererede med en af de Borgere i Esbjerg, som har indtaget en fremtrædende Plads i Agitationen for denne Havn. Hans Navn staaer jo nævnt flere Steder, jeg kan derfor godt nævne ham her, det er Hr. Pagh.

Derimod kan jeg ikke nægte, at jeg har følt mig meget brøstholden ved, at den højtærede Minister ikke har ment, at han burde høre ogsaa mig, som i over 20 Aar har repræsenteret Esbjergkredsen, og som dog maaske kan forudsættes at være nogenlunde inde i de Forhold, hvorom det drejer sig, saa meget mere som hele mit Liv dog er tilbragt i Erhvervslivet og i praktisk Gerning. Da Lovforslaget skulde for i Fjor, ventede jeg forgæves paa at blive tilkaldt, jeg anede ikke, at det var saa vidt fremme. Jeg spurgte tilsidst, og jeg fik at vide, at Lovforslaget var udarbejdet færdigt; ikke et Ord hørte jeg om, hvad der tilsigtedes, ikke en Raadførelse, ikke en Sammenkomst med Vandbygningsdirektøren. Ministeren og Vandbygningsdirektøren lavede paa egen Haand dette Forslag, ingen andre have været tilkaldt.

Saa kom altsaa Forslaget I frem i Fjor, det, som nu delvis er optaget paa den nu sidst vedtagne Plan. Udvalget kunde ikke tage Stilling til Sagen i Fjor, men man bevilgede det fornødne foreløbige Beløb og bad den højtærede Minister tage Sagen under fornyet Overvejelse. Navnlig var man betænkelig ved at skulle fylde den ny anlagte Østhavn. Man bad paa samme Tid om, at et Projekt om en Vesthavn maatte blive taget under Overvejelse, fordi der forelaa fra kompetente Mænd saa mange Andragender om, at der dog endelig kunde blive bygget en forsvarlig og god Havn, og navnlig forlangte man at

komme ud mod Vest som den naturlige Vej for Udviklingen. Den højtærede Minister tog Sagen under fornyet Overvejelse. Vi fik Projekt II i Aar, og samtidig havde Ministeren efter Folketingets Ønske ladet udarbejde en Plan for Vesthavnen, og denne Plan fik, noget modificeret, Tilslutning fra Flertallet.

Der blev saa allerede i Fjor i Esbjerg sat en voldsom Agitation i Gang. Man var bekymret for, hvorledes Udviklingen vilde gaa, og der forelaa forskellige Andragender fra kompetente Mænd, fra Handelens, Industriens og Skibsfartens Side, med indtrængende Opfordringer om, at Havnen maatte blive lagt mod Vest. Kun fra en Side blev der arbejdet paa at faa Havnen mod Øst, og det var fra dem, der vare interesserede i de Bygninger, der staa. Det var Grundejerforeningen i Forbindelse med den omtalte Købmand Pagh, der ivrigt agiterede for, at Havnen skulde udvides mod Øst, hvorved Grundværdierne i den gamle By vilde stige, medens kun ringe Stigning vilde finde Sted udenfor den nuværende Del af Byen. Der forelaa Andragender fra Handelsforeningen, fra Esbjerg Byraad og fra Skibsførerne om, at man vilde gaa mod Vest. Det første Andragende var fra Handelsforeningen, der betonedede Nødvendigheden af at gaa mod Vest; det findes i Betænkningen fra i Fjor. Vi fik dernæst et Andragende fra Esbjerg Byraad, som stærkt betoner, at man maa gaa mod Vest, men der forelaa i dette Andragende en Mindretalsindstilling. Man forlangte, at Havnen skulde ligge imod Vest, men det tilføjes i Byraadets Indstilling, at Byraadsmedlem, Redaktør Sundbo, der alene stemte imod, har begæret medfølgende Særindstilling fremsendt, og den findes ogsaa aftrykt. I denne Særindstilling udtaler dette Byraadsmedlem: „En saadan vestlig Havn, som maatte ligge udenfor den nuværende Fiskerihavn og de for denne nødvendige Udvidelser, vilde maaske nok være at foretrække fremfor den østlige Udvidelse, men derom kan man neppe dømme med Sikkerhed, før de forskellige Forslag foreligge.“ Altsaa, den Mand, der ved Siden af Hr. Pagh har sat den voldsomste Agitation i Gang mod Vesthavnen, udtaler selv som Mindretal, at den maaske vilde være at foretrække.

Foruden Handelsforeningens og Byraadets Andragende forelaa der en Indstilling fra alle de største Skibsredere, hvilken Indstilling ligeledes er vedhæftet her, og hvori man anmoder om, at Hav-